

LATVAS

No. 12. Metai VI

Kovo (March) 20, '26

RSR valet
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

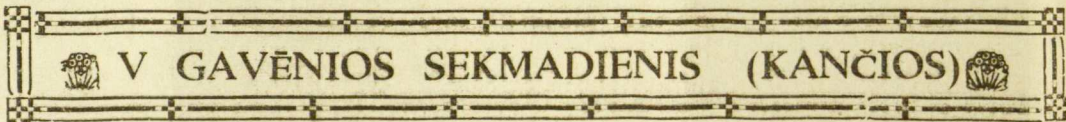
Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

L e k c i j a .

ŽYD. 8, 11—15.

BROLIAI: Kristus, atėjęs kaip vyriausias busimųjų gėrybių Kunigas, per didėnę ir tobulesnę padangtę, ne rankomis padirbtą, tai yra ne šito sutvėrimo, ir ne ožių ir veršių krauju, bet savo krauju įėjo vieną kartą už visus į šventykla, rades amžiną atpirkimą. Nes jei ožių ir iančių kraujas ir karvės pelenai, šlakstant pašventina suteptuosius, apvalydamas kuną, kaip gi daug labiau kraujas Kristaus, kurs aukojo pats save nesuteptą Dievui, avvalys mūsų sąžinę nuo mirusių darbų, kad mes tarnautumėm gyvajam Dievui. Ir todėl jis yra naujos sandaros tarpininkas, kad įvykus mirčiai atpirti nuo padarytųjų po pirmąją sandora peržengimų, pašauktieji gautų amžinosios tėvainystės pažadėjimą Jėzuse Kristuje mūsų Viešpatyje.

SV. BERNARDO IŠSIREISKIMAI.

Tingėjimas yra tikra motina visų nedorybių ir tikra pamotė kiekvienos dorybės.

Sunku pasakyti kuris kaltesnis — ar tas, kuris šmeižia kitus, ar tas, kuris tų šmeižtų klauso.

Dievo malonė taip veikia, kad kiekvienas žmogus, juo daugiau daro pažangos dorybėje, juo mažiau patsai tai pastebi.

Atgailojąs nusidėjęs tiek pat Dievui patinka kaip teisingas žmogus, niekuomet Dievui nenusikaltes; lygiai, nedėkingas teisus žmogus tiek pat Dievui nepatinka kaip ir neatgailojąs nusidėjęs.

E v a n g e l i j a .

JOAN. 8, 46.

ANUO metu sakė Jėzus žydų minioms: Kas iš jūsų gali parodyti manysiu dėmę? Kuomet aš sakau jums tiesą, kodėl jus manim netikite? Kas yra iš Dievo, tas klauso Dievo žodžių. Jus todėl neklausote kad neesate iš Dievo. Žydai atsakė ir jam tarė: Argi netiesingai mes sakome, kad tu samaritanas ir velnio apsėstas? Jėzus atsakė: Aš neesu velnio apsėstas, aš gerbiu savo Tėvą, jus gi darote man negarbę. Aš nieškau savo garbės; yra kas jos ieško ir teisia. Ištikruju, ištikruju sakau jums, jei kas laikys mano žodžius, tas nematys mirties per amžius. Tuomet žydai tarė: Dabar mes žinome, kad tu velnio apsėstas. Mirė Abraomas ir pranašai, o tu sakai: Jei kas laikys mano žodžius, tas neraguos mirties per amžius. Argi tu didesnis už mūsų tėvą Abraomą, kurs mirė. Ir pranašai taip pat mirė. Ką tu iš savęs darai? Jėzus atsakė: Jei aš pats save garbinu, mano garbė niekai. Yra mano Tėvas, kurs mane garbina, apie kurį jus sakote, kad jis esąs jūsų Dievas. Bet jus jo nepažįstate, aš gi pažįstu jį; ir jei sakyčiau, kad aš jo nepažįstas, bučiau lygus jums melagis. Bet aš jį pažįstu ir laikau jo žodžius. Jūsų tėvas Abraomas džiaugėsi, kad jis turėjo matyti mano dieną jis ją matė, ir džiaugėsi. Tuomet žydai jam tarė: Dar ne penkių dešimtų metų nesulaukė ir matei Abraomą? Jėzus jiems atsakė: Ištikruju, ištikruju sakau jums, anksčiau ne kaip buvo Abraomas, aš esu. Taigi, jie ėmė akmenų, kad jį mestų, bet Jėzus pasislėpė ir išėjo iš bažnyčios.

Šventas Juozapas.

Danguje visi šventieji yra laimingi, bet ne visi lygiai garbingi. Kaip "žvaigždė nuo žvaigždės skiriasi skaistumu" (I Kor. 15, 41), taip vienas nuo kito šventieji skiriasi savo garbe. Visų garbingiausia yra švenč. Dievo Motina Marija. Jinai yra visų šventųjų Karalienė. Šale jos stovi šv. Juozapas, josios sužiedotinis. Jam šitoji garbė tenka už tas tėviškas pareigas, kurias jisai ėjo Nazareto nameliuose. Šv. Juozapas buvo tikras Išganytojas ir Jo švenč. Motinos Marijos globėjas. Štai kodėl ir danguje jisai išsiskiria savo aukštesne garbe iš eilių kitų šventųjų. Kadangi šv. Juozapas yra garbingiausias, tai ir jo užtarymas pas Dievą yra galingiausias.

Žydai buvo išrinkta tauta. Viešpats Dievas žadėjo, kad iš jų tautos kils Mesijas. Šitas Mesijo laukimas turėjo įtekmės į žydų tautos papročius. Moterystė pas juos buvo labai gerbiama. Žydai rupinosi, kad neliktų jokia mergina neištekėjusi, ir laikė Dievo nepalaima jeigu kokia nors šeimyna neturėdavo vaikų. Kiekviena žydų šeimyna vylėsi, kad iš jo giminės galis gimti Mesijas. Šituos papročius prisiminus bus aišku kaip turėjo būti skaistus šv. Juozapas, gyvendamas nekaltybėje. Šv. Dvasia suteikė jam daug malonės, kad jisai būtų vertas užimti Išganytojo globėjo vietą.

Butinai reikėjo, kad Marija turėtų priedangą. Jai buvo reikalingas sužie-

dotinis, kuris pridengtų jos garbę žmonių akyse. Kadangi žydai aukštai vertino moterystės luomą, užtai jie smarkiai bausdavo prasikaltėlius prieš nekaltybę. Einant jų įstatymu, mergina, nustojusi nekaltybės, buvo užmušama akmenimis. Kad toji negarbė ir bausmė neištiktų Marijos, šv. Dvasios surėdymu, jai buvo suteiktas toksai sužieduotinis, kuris pilnai apsaugotų jos garbę ir nesužeistų jos tobulos nekaltybės. "Su Kristaus gimimu buvo taip: Jo motinai Marijai pažadėtai esant Juozapui, anksčiau nekaip juodu susiėjo, pasirodė, kad ji buvo pradėjusi iš Šventosios Dvasios. Josios vyras Juozapas, budamas teisus ir nenorėdamas jos skelbti, norėjo apleisti ją slapčia. Bet, jam tai bemažtant, štai, Viešpaties Angelas pasirodė jam sapne ir tarė: Dovydo sunau, Juozapai, nebijok priimti savo žmonos Marijos, nes kas joje gimė, yra iš šventosios Dvasios; ji pagimdys sūnų, tu gi praminsi jį vardu **Jėzus**, nes jis išgelbės savo tautą nuo jųjų nuodėmių." (Mat. 1, 18-21). Šv. Juozapui teko būti Marijos nekaltybės sargu.

Lygiai reikėjo, kad Išganytojas turėtų globėją. Pačiose pirmose savo gyvenimo dienose Kudikėliui Jėzui grėšė pavojus. "Viešpaties Angelas pasirodė Juozapui sapne ir tarė: kelkis, imk vaikėlį ir jo motiną, bek į Aigiptą ir buk tenai, kol tau pasakysiu; nes atsitiks, kad Erodas ieškos vaikelio nužudyti.

Jisai atsikēlęs paēmē vaikelį ir jo motiną nakčia, iškeliavo į Aigiptą, ir buvo tenai iki Erodas numirė." (Mat. 2, 13-15). Šv. Juozapas buvo tikras Išganytojaus globėjas ne tiktai pavojų laiku, kelionėse į Aigiptą ar į Jeruzalę, bet ir ramaus gyvenimo metu Nazareto nameliuose. Jisai savo darbu užlaikė ir maitino šv. šeimyną; jisai užaugino Išganytoją. Šv. Juozapas buvo jam tartum geriausias tėvas.

Nieko stebėtino, tokiu budu, kad šv. Juozapui yra teikiamas ne tiktai Išganytojaus globėjo, bet ir tėvo garbingas vardas. Šituo garbingu vardu jį vadina šv. Lukas Evangelistas. Kuomet Kudikėlis Jėzus įsivesdinimo dienoje buvo aukotas Jeruzalės bažnyčioje, pranašai senelis Simeonas ir senutė Ona skelbė linksmą žinią apie naujai gimusį Kudikėlį. "Jo tėvas ir motina stebėjosi tais dalykais, kurie buvo apie jį sakomi." (Luk. 2, 33). "Jo gimdytojai kas metai eidavo į Jeruzalę į Velykų šventę." (Luk. 2, 41). Tuo garbingu tėvo vardu šv. Juozapą vadino ir švenč. Marija. Kuomet juodu po 3 dienų ieškojimo atrado Vaikelį Jėzų Jeruzalės bažnyčioje, Marija jam tarė: "Sunau, kam mums taip padarei? Štai, tavo tėvas ir aš su skausmu ieškojova tavęs". (Luk. 2, 48). Už stropų tėvo pareigų ėjimą šv. Juozapas yra pagerbiamas Išganytojaus Tėvo vardu.

Be abejo, kad ir Vaikelis Jėzus vadino šv. Juozapą tėvo vardu. Jisai jį ne tiktai taip vadino, bet ir teikė jam tiktai tėvui priklausomą pagarbą. Išganytojas, gyvendamas Nazarete, "buvo

jiems paklusnus." (Luk. 2, 51). Jisai klausė visumet savo globėjo šv. Juozapo, pildydamas jo įsakymus ir padėdamas jam dirbtų. Sunku įsivaizduoti kaip jautėsi šv. Juozapas, matydamas amžinojo Dievo Sunų, pildantį jo tėvišką valią ir menkiausiuose įsakymuose. Juozapo širdis, be abejo, visumet buvo pripildyta dangiška meile, žiurint į pasaulio Kurėją ir Išganytoją, Kuris teikė tobulą klusnumo pavyzdį. Koks šventas turėjo būti Nazareto namelių gyvenimas! Koks prakilnus pavyzdys yra teikiamas katalikiškoms šeimynoms!

Laimingas jautėsi šv. Juozapas, kad jam buvo Praamžio skirta globoti ant žemės Jo vienatinis Sunus. Toji malonė buvo suteikta vienintėliui žmogui — šv. Juozapui. Daugelis patriarkų, pranašų ir karalių norėjo matyti Išganytoją ir išgirsti Jo šventų žodžių. Bet šv. Juozapui buvo lemta ne tiktai jį matyti bei girdėti, bet kartu jį nešioti, bučiuoti, rėdyti, maitinti ir saugoti. Tai vis malonės, kurių kaip pasaulis stovi niekam neteko ir niekuomet neteks patirti. Iš to galima spręsti kaip Viešpats Dievas turėjo numylėti tą žmogų, jeigu jam pavedė Save.

Kaip Viešpats Dievas nuskyrė šv. Juozapą Vaikelio Jėzaus globėju, taip šv. Tėvas pavedė jam globoti šventą Bažnyčią. Katalikai žmonės laiko šv. Juozapą laimingos mirties globėju. Pasivedimas jo globai nėra tuščias, nes Viešpats Dievas per to šv. globėjo užtarymą teikia žmonėms gausių malonių.

J. N.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Paprasčiausius Priekaištus Tikejimui.

UŽMETIMAS: Nėra Dievo.

ATSAKYMAS: Taip ir Šv. Raštas sako: "Kvailys pasakė savo širdyje; Nėra Dievo." (Ps. XIII, 1;).

Ar tamsta esi įsitikinęs? Kas tad yra padaręs dangų ir žemę, saulę, žvaigždes, žmogų, pasaulį?

Ar visi jie patys pasidarė? Ką pasakytumei jei kas tamstai parodytų namą ir automobilį ir pasakytų, kad jie patys įsikūrė? Ką tamsta pasakytumei, jei jis tikrintų, kad tai galima? sakytumei, kad jis juokias iš tamstos, — ar ne? arba kad jis beprotis. Ir tamsta teisingai spręstumei.

Jei namas negali pats pasidaryti; juo labiau stebėtini sutvėrimai, kurie yra pripildę pasaulį, pradedant nuo mūsų pačių kunų ir baigiant žemės žvaigždėmis,

Sakai, nėra Dievo. O kas tamstai pasakė? Beprotis, be abejo, kuris nėra matęs Dievo, ir tuo išvedė, kad jo nėra. Ar tai jau nėra nieko tikra kaip tik tas, ką mes galime matyti, girdėti, liesti ir užčiuopti? Ar turi, tamsta, protą, kuris mąsto. Jis yra taip tikras, ir tamsta tai žinai taip aiškiai, kad joks priešingas protavimas pasaulyje negalėtų tamstą kitaip įtikinti.

Ar gi tamsta esi kuomet matęs, arba girdėjęs, arba palietęs savo mintį, protą? O visgi sakaisi protą turįs. Matai, kaip paika kalbėti: nėra Dievo deliai to, kad aš Jo nematau.

Dievas yra gryną dvasia, t. y. esybė, kurios negali paimti mūsų kuno pajautimai, Dievas nepasiekiamas sielos galėmis. Mūsų siela taipogi gryną dvasia; Dievas ją stuvėrė į savo panašumą.

Pasakojama, kad pastarajame amžiuje, kuomet bedievybė buvo madoje, gabus ir talentingas vyras vakarieniauvo vieną kartą su tulais laisvamaniais, kurie šnekėjo apie V. Dievą ir neigė Jo butybę. — Jis tylėjo.

Laikrodis kątik buvo išmušęs, kai jo paprašyta pareikšti savo nuomonę. Jis parodė laikrodį, atkartodamas tas tris eilutes;

"Aš, juo daugiau svarstau, juo mažiau galiu spėlioti, kad anasai laikrodis muša tvarkingai, o joks laikrodis tai negali žinoti."

Laisvamaniai susimąstė. Suprato, kad pasaulio laikrodžiui reikia laikrodininko.

Štai kitas atsitikimas. Vienas gudrus bedievis stengėsi veltui įtraukti žymią moteriškę į savo bedievybę. Supykdyntas jos pastovumo, "Aš nebučiaus galėjęs tikėti", jis pasakė, "kad talentingų žmonių susirinkime, aš tebučiaus vienas netikys į Dievą."

"Tamsta-gi nevienas esi," atsakė ji, "mano arkliai, mano šuo ir mano katė turi tą garbę buti irgi bedieviais; tik tie vargšai gyvulėliai turi tiek gudrumo, kad jie tuo nesididžiuoja."

Vaikščiojimas Dievo Akyvaizdoje.

(MINTYS MĄSTYMU).

II. Kaip reikia lavintis Dievo akyaizdoje vaikščiojimu?

Jei vaikščiojimas Dievo akyaizdoje yra taip reikalingas kiekvienam krikščioniui — *juo labiau reikalingas jisai yra tretininkams*, kaip Viešpaties Aukščiausiojo tarnams-(itėms) — kurie privalo nuolat veizėti į savo Viešpaties Veidą, kad pildytų ištikima: Jo įsakymus ir dėl Jo dirbtų ir kovotų. Be to amžino Dievo — neužsilaukys tretininkas tobuliame susivienijime su Dievu. “Vanduo — sako: Jonas Chrysos nors butų sušildytas lig karščiui — atvės — jei atstumsime jį nuo ugnies.” Taip yra ir su siela — po karščiausios maldos grįžta vėl prie atšalimo — jei nelaikys savyje nuolatinio Dievo atminimo.

Dėlto ir šventieji taip uoliai laikėsi to dvasios lavinimo, jį brangino. Šv. Vincentas a Paulo — turėjo nuolat atkreiptą širdį prie savo turto — Dievo. Svarbiausiuose reikaluose keldavo širdį Dievop ir klausdavo — kaip pasielgus. Dažnai veizėdavo į Jėzų nukryž. Išgirdęs laikrodį mušant — persižegnodavo. — O Viešpatie, padaryk, kad nors truputį bučiau panašus šitam šventajam!

II. Priemonės lavintis vaikščiojimu Dievo akyaizdoje.

1) Visųpirmiausiai — reikia *atsiminti tikėjimo tiesą, kad Dievas yra visuresantis*, kad savo esybe Dievas viską pripildo, kad Jisai nuolat mus regi ir įžiuri net į giliausias mūsų širdies paslaptis. — Ir dėlto reikia ne tik saugotis nuodėmingo darbo, minties arba noro — bet reikia dar kaip ir išlieti savo sielą prieš Dievą, o aukštutiniai užlaikyti kuklumą ir nusižeminimą. Taip darė šv. Augustinas. — Jisai prilygindavo Dievą prie beribių jurų, o save prie *kempinės* į jas įmerkto. Šv. Vincentas a Paulo persistatydavo Dievo esybę kaipo neišmatuojamą veidrodi, kuriam visi daiktai tobulai atsimuša. — Kad ir aš nuolat žiurėčiau į šį veidrodi.

2) Nors visas pasaulis yra milžiniška Dievo bažnyčia — gera yra vienok *įstatyti mažą bažnytelę savo sielos gilumoje* — ir pasiprašę

Viešpaties Jėzaus, kad apsigyventų tame gyvenime tabernakulume, melsti, kad neapleistų jo niekuomet. Toje bažnytelėje dažnai ieškoti sau prieglobsties, ypač, kuomet ant mūsų užpuola pasaulis savo triukšmu ir pagundomis. Taip darė šv. Pranciškus Sales. Ir čia sėmė jisai didelio dvasios susitelkimo taip, kad nė bertainiui nepaliaudavo atminti Dievo esimo, nežiurint į tai, kad įvairus užsiėmimai jam nuolat trukdė. Taip lygiai darė šv. Katarina iš Sienos. Ji sau pasidarė sielos gilumoje kambariuką — kur užsidarydavo su Dievu, net darbo laiku, kuomet tėvai draudė jai buti vienai.

3) Kad lengviau lavintis vaikščiojimu Dievo akyaizdoje — galima naudotis *vaizduote ir tai išivaizdinti įvairius nuotikius iš Jėzaus gyvenimo*. Ir taip. Kartą citi paskui Jį į Bethleem, arba Nazaretą, kartą į paskutinės vakarienės namus arba į Kalvariją, tai vėl žengti paskui Jį į dangų ir tenai pulti ant veido prieš Avinėlių su angelais ir šventais. Čia tiktų sekti šventuosius — kurie mėgo dažnai žiurėti į kryžius, paveikslus; arba, kaip darė šv. Ignacijus Loyola — dažnai veizėti į dangų. Bet geriausiai yra mums ypač vienuoliams-(ėms) dažnai persikelti dvasia į mūsų Išganytoją hostijoje paslėpta.

4) Tam tikslui daug padeda ir taip vadinamieji *ugniniai aktai (atsidusėjimai)*.

Šitas lavinimas yra lengvas ir labai naudingas. Šventieji jį labai mėgo. Galima tat išsirinkti kokią trumpą maldele ir ją kartoti tankiai per dieną. Duokim sau: “O Jėzau, mano meilė! Jėzau mano, pasigailėjimo! (100 dienų atl.) “Dievas mano ir viskas,” ir t. p.

5) Galop galima ir reikia *matyti Sutvėrėją sutvėrimuose*. — Žiurėti į sutvėrimus tikėjimo akimis, nes tikėjimo akiai regimas pasaulis yra knyga skelbianti Dievo tobulybės, kiekvienas gi sutvėrimas yra nelyginamai tos knygos raidė. Ir taip: pasaulio grazybė teprimena mums Dievo grazybę; kiekviena pagoda ir džiaugsmas — Dievo gerumą; saulė — Jėzų Kristų, mėnulis — Panelę šv., žvaigždės —

šventuosius; vargšų bakužės — Bethleemo tvar-
telį; medžiai — kryžių; žalios pievos ir lau-
kai — amžinasties viltį; lietus — Dievo malon-
es; pageltonavę lapai — miegas — mirtį;
naktis — amžinastį; audros ir smarkus vėjai
— teismo dieną. Taip darė šv. Teresė, šv. Mag-
dalena de Pazzis.

Šiomis ar kitokiomis priemonėmis reikia
palaikyti savyje atminimą Dievo akyvaizdos
— vaduojantis čia meile — kuri yra geriausia
mokytoja. Bet visų pirmiausiai reikia ru-
pintis *širdies skaisnumu* — *nes tik skaisčios*
širdys regi Dievą.

Kadangi nėra galimas daiktas — čia že-
mėje — nuolat mąstyti apie Dievą — užtenka,
kad vienuolis (vienuolė) atmintų Dievo Esi-
mą bent rytą, keldamasi iš miego, paskui gi

dažniau per dieną — duokim sau eidama mel-
stis, prieš darbą, prieš kiekvieną kitą užsiė-
mimą, kentėjimuose, malonumuose — nuo-
puoliuose, pagundose...

O kad taip daryčiau — kaip greit bučiau
šventas (a)!... Bet deja — nors Dievuje gy-
vena ir Jame juda — nors viskas primena
man Dievą — aš taip dažnai apie Jį užmirš-
tu.

Bet Tu, o Dieve, nudraskyk iš mano akių
lūkstą ir iškeisk miegą prieš mano sielą —
kad nuo šio nuolat Tave matyčiau ir Tavo
akyaizdoje vaikščičiau.

PASIRIŽIMAS: Kelis kartu per dieną
aplankysiu dvasia Švenč. Sakramentą ir daž-
nai kartosiu maldele: "O Jėzau, mano meilė!"

Aktas — atsiduksėjimas: "Mano akys, o
Viešpatie, Tavęsp nuolat!" (Ps. 24, 15).

Tretininkų Žinios.

TEATRAI.

Amerikoje prasiplatinę yra įvairiausi teat-
rai. Jų yra labai daug. Dauguma blogų, o la-
bai maža gerų.

Tretininkai privalo vengti blogų teatrų,
nes ten išsistatoma į didelį pavojų bent min-
timi nusikalsti. Bet gerus, šventus, dorinančius
vaidinimus lankyti, nėra nuodėminga.

Butų labai gera, kad kur yra daugiau
tretininkų, sudarytų dailių vaidinimų artistų-
mėgėjų grupės ir per savo teatrus pasirupintų
veikti į savo parapijos ir apielinkės žmones,
keliant juose norą pasišvęsti, tobulėti, šventėti.

Tokiems lošinams turime užtektinai dai-
lių veikalėlių. Prie tų lošimų duodant švarias
liaudies dainas, juokingus monologus ir bent
pusės valandos prakalbėle, — susidarytų labai
margas programėlis.

Žmonės mėgsta dailius, jaukius vaidini-
mus. Jie smarkiai veikia į jaunuomenės vaiz-
duotę ir tobulina jausmus.

Norėdami sulaukyti žmones ir jaunimą nuo
blogų vaidinimų, vakarų ir blogų teatrų, duoki-
me jiems gerų. Užtektų parapijoje tuo klau-

simu padaryti tretininkams pradžia ir pasiru-
pinti turėti savo vaidinimų kuopelėse sprend-
žiamą balsą, o atsiras daug, kas norės kilniam
vietos tretininkų norui pagelbėti. Suprantama,
tą galima daryti tretininkams tik su savo
dvasios vado pritarimu, sutikimu ir palaimi-
nimu. Kitaip statomieji vaidinimai savo tikslo
neatsiektų.

APIE ŠV. JUOZAPĄ.

Jėzaus, Marijos šventas globėjau
Buki globėjas mūsų sielos.
Dievą maldauki, mus Geradėjau,
Plėstis Bažnyčiai padėk nuolatos.

Įtekme savo teikis pas Dievą
Brolišką meilę mums išprašyt
Idant del Dievo, Jėzaus, Marijos
Žmonės tą meilę — stengtus įgyt.

Troškstame Tave, mūsų Globėjau,
Gerbt ir mylėti tikrai karštai,
Bet jog silpnųjų esam pilni mes
Teikis malda šelpt mus nuolatai!...

Scirijų Juozas.

Ž I E D E L I A I

Dr. V. Padolskis.

Gamtos Draugas.

(Šv. Pranciškaus 700 metų mirties sukak-
tuves minint).

Dabar jis laisvas. Nereikia jam kluonų krauti, aruodų pilti. Mieląširdingaran-ka, ištiesdama duonos kąsnelį, patenkina jo kuno reikalus; vandens gi versmės trykšta kalnuose. Ir pamėgo šv. Pranciškus kalnus, jų miškelius, kur medžių ošimas, paukščių čiulbėjimas tęsiasi nuolatos.

Pamėgo šv. Pranciškus aukštus kalnus, žemus jų klonius vien delto, kad nuo jų aukštų viršunių jis mato pasaulio grožybę, didybę, apie kurią dar nesvajoto. Čia jis aiškiai mato savo niekšumą, menkumą.

Kalnuose šv. Pranciškus vedė sunkų atgailojančio gyvenimą. Duonos pluta ir kalnų tryškančiu vandeniu patenkino savo kuno reikalus. Čia begyvendamas, susidraugavo su dangaus paukščiais, kurie jį linksmindavo savo čiulbėjimais. Ir pamėgo jis lakštingalos mokimą. Begyvenant su paukščiais, jis pradeda jiems sakyti pamokslą, ragindamas juos ir toliau garbinti Dievą savo dainomis. Juk jo buvo noras, kad kiekvienas kurinys garbintų savo Viešpatį. Ir štai ką rašo istorijos knyga "Fioretti" savo šešioliktame per skyrimo: "Vieną kartą beeidamas keliu šv. Pranciškus, pakėlęs akis aukštyn,

pamatė pilnus šale kelio augančius medžius — paukščių. Šventasis nusistebėjęs tokia jų daugybe, prabilo į savo draugus: "palaukit valandėlę, aš eisiu pasakyti paukšteliams pamokslą. Prisiartinęs prie burio ant žemės tupinčių paukščių, jisai prabilo į juos maloniais žodžiais. Ant medžių tupintieji paukščiai, ir tie nusileido prie šv. Pranciškaus kojų. Šventasis kalbėjo į juos: "Broliai paukšteliai, jūs privalote visuomet ir visur garbinti mūsų Kurėją, Kuris jums suteikė laisvę lektoti iš vienos vietos į kitą, davė jums marguosius rubus. Kad neišnyktų jūs veislė, Jis įleido jus į Nojaus arką. Davė kvėpavimui orą. Nei sėjat, nei piaunat, o Dievas jus maitina. Jūsų gėrimui paskiria upes ir versmes, kalnus ir lygumas jūsų apsaugai, medžius jūsų lizdams. Jūs nei sėjat nei piaunat, o Dievas jus rėdo. Štai kaip Kurėjas jus myli. Tad bukit Jam dėkingi, garbinkit Jį visuomet." Jam kalbant paukščiai, atvėrę snapelius, su pagarba palenkė iki žemei galveles; plasnojimu ir čiulbėjimu išreiškė didį savo pasitenkinimą. Šv. Pranciškus džiaugėsi kartu su jais, stebėdamasis jų daugybe ir įvairumu, jų susidomėjimu ir draugiškumu. Ir

šventasis garbino pasaulio Kurėją. Pa-
baigęs pamokslą, jis juos palaimino ir
leido jiems lėkti: tuomet visi paukščiai
čiulbėdami pakilo oran, pasidalydami,
pagal kryžiaus ženklą, kurį padarė be-
laiminant šv. Pranciškus, į keturias da-
lis.”

Šv. Pranciškaus su paukščiais
draugiškumas labai aiškiai pasirodo iš
šio atpasakojimo. Bet tai ne viskas.
Ne vien jis mylėjo paukštelius; jis ste-
ngėsi jiems gera daryti. “Vienas vai-
kinas, pasigavęs keletą balandžių, neš-
damas juos parduoti, susitiko šv. Pran-
ciškų. Jis, didžiai mylėdamas tokius
ramius paukštelius, liudnai į juos pa-
žiūrėjęs, tarė vaikinui: “Jaunikaiti, mel-
džiu, atiduok man paukštelius, jie toki
ramus, malonus, nebereikalo ir šv. Raš-
tas juos palygina skaisčioms, nusize-
minusioms ir ištikimoms sieloms. Ne-
duok juos nužudyti! Vaikinas, Dievo į-
kvėptas, juos veikia ir atidavė. Šv.
Pranciškus paėmęs paukštelius glėbin,
į juos prabilo: “Broleliai mano, skais-
tus, nekalti, balandėliai, kodėl jūs da-
vėtės pasigaut? Aš gi, jus išgelbėjęs
nuo mirties, padarysiu jums lizdelius
idant daugintumėte pagal Kurėjo palie-
pimą” (Fioretti XXII). Taip šventasis
ir padarė, priėjaukindamas ramius pau-
kštelius.

Ne veltui ir paukščiai pamėgo šv.
Pranciškų. Vos tik atėjus ant kalno
Alverno, pasitiko jį paukščių burys
čiulbėjimu, sveikindamas savo draugą.
Kai kurie jų nutupė ant jo galvos, pė-
čių ir kelių. Tai matydamas, šv. Pran-
ciškus prabilo į savo draugus: “Iš

tiesų, broliai, Kristui matyt patinka, kad
mes apsigyventume ant šio kalno, nes
štai ir mūsų broliai paukščiai džiaugiasi
mūsų atėjimu.”

Jo gamtos meilė kas kartą didėjo.
Jis reiškė visiems daiktams savo pa-
garbos, kaip Dievo rankų padarui. Sau
lę jis vadino sesute ir mėnulį broliu.
Galutinai norėdamas, kad ir kiti labiau
gamtą pamiltų, jis parašo saulei himną,
kurs puikiai išsireiškia jo vidujinius a-
pie gamtą jausmus.

Reikia pažymėti, kad panaši šv.
Pranciškaus gamtos meilė, jokio pan-
teizmo savyje neturi; jisai gamtos ne-
dievino. Priešingai, jis gerai suprato
ir atskyrė Dievą nuo savęs ir gamtos;
jis gamtos Dievu nedarė. Jis tikėjo į
vieną Dievą, Kuris yra jo geriausių
Tėvu, tuo pat kartu pasaulio Kurėju.
Jis mylėjo ir gerbė gamtą, nes tai Die-
vo padaras, Jo tobulybių atspindys.
Be to, gamtoje jam buvo pilna simbo-
lių. Jis gerbė vandenį kaip atgailos
atvaizdą, su kuriuo žmogus per krik-
štą apiplaunamas nuo nusidėjimų. Tad
visuomet, mazgodamas rankas arba
veidą, sergėdavo, kad lašas vandens
nenukristų kur nors ant tako ir praei-
vių nebutų mindžiojamas. Akmenims
jis visuomet reiškė didžios pagarbos,
nes jam tai buvo ženklų kampinio ak-
mens, kuriuo yra Kristus. Kertant med-
žius, jis prašė brolių gerai užlaikyti
kelmus, idant jie galėtų vėl atsprogti;
medis, met, jam priminė mūsų išgany-
mo ženklą — kryžių.

Jis mylėjo gamtą ne vien dėl sim-
bolizmo. Ugnis ir liepsna jam taip pa-

tiko, kad jis niekuomet nemėgo užgesyti degančios lempos. Jis norėjo, kad soduose būtų laikoma ne vien vaisiniai medžiai, bet ir del grožio geidė, kad būtų sodinama įvairių gėlių, kuriomis gėrėdamasis praeivis garbintų Dievą. Žiemą jis nunešdavo bitėms į avilius medaus. Ne veltui ir laukiniai gyvuliai jį mėgo. Ne kartą prie jo prisijaukirdavo koks nors kiškis.

Plaukiant ant Rieti ežero, tulas asmuo paaukojo šv. Pranciškui žuvį; jisai paleido ją atgal į vandenį, kuri ilgai sekė savo geradariui luotą.

Tą pat dieną jam paaukojo ir paukštį, kuris, ir jo paleistas, nenorėjo nuo šventojo atsitraukti. Panašių įvykių pilnas švento Pranciškaus gyvenimas.

Šv. Pranciškus, beskelbdamas Kristaus mokslą, daug prakaito išliejo, apibėgiodamas Italijos miestus ir kaimus. Jis norėjo visus patraukti prie Viešpaties. Pats gi troško kuo greičiausiai su Kristumi susivienyti. Jis sekė savo dieviškąjį Mokytoją ne tik tai neturte, bet ir sėpuliuose. Prisiartino stebuklinga valanda: šventojo sumenkęs kunas liko pažymėtas penkiomis Kristaus žaizdomis. Tai garsingas Alverno stebuklas. Po šio nepaprasto įvykio šventasis žymiai susilpnėjo, galutinai susirgo. Buvo tai 1225 metais. Sirgdamas, veik neregys, šv. Pranciškus apsigyveno palapinėj, paruoštoj šv. Kliaros paliepimu, šalia šv. Damijono vienuolyno, kuriame jį gyveno. Jo silpnos akys negalėjo pakęsti jokios šviesos. "Vieną naktį jo skausmai taip padidėjo,

kad jisai šaukėsi prie Dievo: "Viešpatie, padėk man kantriai kęsti ligos sėpulius." Ir išgirdo savo dvasioje atsakymą: "Pasakyk mano, brolau, ar nebūtum laimingesnis, vietoje skausmų, kuriuos dabar kenti, apturėdamas brangesnius už visą žemę turtus? Pranciškui atsakius "taip" — pasigirdo balsas: "Taigi, Pranciškau, džiaugkis ir dainuok, kad esi taip silpnu ir liguistu, nes per tai užsitarnauji dangaus karalystės."

Anksti rytą, Pranciškus pasikėlęs nuo patalo prabilo į susirinkusius aplink jį brolius: "Jei imperatorius paaukotų man romėnų imperiją, ar vertėtų iš to džiaugtis? Bet štai, dabar Viešpats, man dar ant žemės gyvenant, paaukoja dangaus karalystę; tad labai tinka, kad ir šiame prispaudimo laike aš džiaugčiausi ir dėkočiau Dievui Tėvui, ir Sunui, ir Šventajai Dvasiai. Todel aš noriu Dievo garbei, mūsų gi susiramnimui ir artymo labui, sustatyti naują šlovinimo giesmę, kurią reiškia kuriniai savo Kurėjui. Mes juk Jo kuriniais kasdien naudojames ir be jų gyvenimas nebūtų galimas. Tačiau šiame naudojime dažnai nepriderančiai pasielgiame, kuo ir įžeidžiame mūsų Kurėją. Mes Jam esame nedėkingi už visas mums Jo suteiktas dovanas, malones. Tai pasakęs, atsisėdo ir užsimastė. Netrukus jis užgiedojo savo "Saulės himną:"

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

SVEICARIJA. — Šitos šalies protestantai buvo garsus tuomi, kad jie negalėjo pakęsti nieko, kas yra katalikiška. Jie persekiojo katalikybę visu smarkumu be atodairos. Sentykiai žymiai pasikeitė karo metu ir po karo visa pagerėjo. Visi šveicarai pajuto pavojų ir todėl susivienijo bendrai prieš įvairius priešus; išorinis priešas buvo kovojančios tautos ir vidujinis — šalyje kylantis bolševizmas. Kaip ten nebutų, šandie protestantai jau kitaip žiuri į katalikus. Kuomet karo metu jezuitų viršininkas, išvarytas iš Italijos, kadangi jisai buvo Austrijos pilietis, prisiglaudė Šveicarijoje, prieš tai niekas neprotestavo. Po karo Šveicarijos valdžia užmezgė santykius su šv. Tėvu, kuris pasiuntė Šveicarijai savo pasiuntinį — nuneijų. Šandie tokiam Genevos mieste, kuris pirmiau buvo didžiausias protestantizmo lizdas, valdžia visumet kviečia katalikų kunigą, kad jisai peržiūrėtų įvairių teatrų vaidinimus, ar tenais kartais nėra ko priešingo katalikiškai dorai. Šitie visi apsireiškimai lemia Šveicarijos gyventojams ramią pažangią ateitį.

ITALIJA. — Romoje gyvuoja aukšta mokslo įstaiga, vadinama "Šv. Rašto Komisija". Ją įsteigė šv. Tėvas Leonas XIII spalio mėnuo 3 dieną 1902 metais. Šitos komisijos įsteigimas smarkiai pastumdėjo šv. Rašto mokslą pirmyn. Visi iškylantieji kelbumai ir neaiškumai mokslišku budu ištiriami ir paaiškinami. Šv. Tėvas Pius X suteikė tai komisijai teisės duoti mokslo laipsnius — doktoratus. Tokiems laipsniam gauti mokslas yra labai ilgas ir sunkus. Dabartiniu laiku toje komisijoje yra 5 kardinolai, butent: Van Rossum (olandas) ir Ehrle (vokietis). Be minėtų kardinolų dar yra 25 nariai, vadinami konsultoriais. Jų tarpe yra žymiausi pasaulio mokslininkai. Šitas parodo kokiū budu Katalikų Bažnyčia rūpinasi tirti šv. Raštą ir kokiū stropumu jina nori suteikti žmonėms jo tikrą supratimą ir pažinimą. Kaip keista ir juokinga isrodo kuomet bemoksliai žmonės, kartais žydeliai, žinoma, už pinigus stengiasi lietuviams aiškinti šv. Raštą. Ir, gaila, atsiranda lietuvių tarpe tokių

žmonių, kurie eina į tokias biblistų prakalbas, seka jų aiškinimus, atmesdami Katalikų Bažnyčios teikiamas tiesas. Gaila, labai gaila tokių tamsių lietuvių žmonelių!

ISPANIJA. — Čia perėitą savaitę mirė Ispanijos Misijų Vienybės pirmininkas Kardinolas Benloch Y Vivo, Burgos arkivyskupas. Jisai buvo labai žymus asmuo kaip Ispanijos bažnytiniuose taip ir valstybiniuose reikaluose. Budamas kunigu, jisai pasižymėjo savo nepaprastais mokytojaus talentais dvasinėse aukštose mokyklose. Tos jo pareigos visai jam nekiliudė daug darbuotis misijų reikalams. Jo asmenyje Bažnyčia netenka didelio darbininko misijų dirvoje, kurios tikslas yra platinti Kristaus karalystę stambeldžių kraštuose.

PRANCUZIJA. — Paryžiuje yra aukšta katalikų mokykla, vadinama Katalikų Institutas. Tasai Institutas yra šandie viena aukščiausių mokyklų visame pasaulyje. Tiktai garsiausi pasaulyje mokslininkai gali buti jame profesoriais. Be pastovių profesorių Institutas dažnai pakviečia ir šiaip jau išymius pasaulinius asmenis skaityti po keletą paskaitų. Neseniai buvo pakviestas prelatas Boupin. Jisai yra žinomas prancuzų katalikų demokratų vadas. Katalikiškosios demokratijos tikslais jisai lankėsi ir Lietuvoje. Prelatas skaitė keletą prelekeijų apie katalikybę pasaulyje. Jisai suteikė šitas žinias: dabar pasaulyje yra viso 1,700 milijonų žmonių; jų tarpe yra 290 milijonų katalikų, 175 milijonai skizmatikų, 212 milijonų protestantų, 15 milijonų žydų ir visi kiti yra magometonai ir stambeldžiai, kaip bramanistai, budistai, šintoistai, fetešistai ir kitoki. Iš šitų skaitmenų aišku kiek daug yra žmonių, negirdėjusių šv. Evangelijos žodžio. Sielių išganymas yra patsai pirmutinis žmonijos reikalas, bet juomi sulyginamai mažai tesirupinama. Šandie yra 12 milijonų katalikų, gyvenančių stambeldžių kraštuose. Čia yra 13.000 kunigų misijonierių, iš kitų kraštų atvykusių, ir 4.000 vietinių kunigų; yra 40.000 vienuolių seserų be tautos ir rasės skirtumo ir 65.000 katekistų, kurie moko stambeldžius katalikų tikėjimo. Visa tai yra mažutėlė saujalė

šimtams milijonų skelbti šv. Evangeliją. Visgi sąlygos gerėja. Vienas svarbiausių apsiraiškimas, tai misijonierių nusistatymas neliesti tautinių jausmų, neįnešti svetimo elemento į šalį, bet tuojau mokintis vietinės kalbos, papročių ir visa taip daryti, kaip kad šalies papročiai reikalauja. Į valstybinius reikalus visiškai nesimaišyti. Šitoks elgimasis davė geriausių sėkmių. Ir tikslai tokiais keliais einant bus galima daugiausia padaryti Dievo garbei ir žmonių sielų išganymui.

SLOVAKIJA. — Mažutė tautelė, panaši lietuviams, trijų milijonų žmonių vartoja slaviską tarmę, vadinamą slavokų kalba, ir gyvena vidurinėje Europoje. Slovakija yra čekų valstybės dalis. Štai kodėl toji valstybė, susidedanti iš dviejų tautų, vadinasi Čeko-Slovakija. Tautos dalis emigravo į Suvienytas Amerikos Valstybes. Slavokai daugeliu dalykų yra panašūs lietuviams savo gyvenime ir papročiuose. Jie ypatingai pasižymi savo giliu katalikų tikėjimu; 85 nuošimtis tautos yra katalikai. Viso katalikiško veikimo sostinė yra miestas Trnava; tai mažutė Roma. Čia yra šv. Vaitiekaus draugijos centras; pati draugija turi suvirš 50,000 narių. Bratislavoje yra katalikų universitetas su garsiu savo teologijos skyriumi. Valdžia pačiame krašte yra katalikų rankose, tikslai bendroje čekų ir slavokų valdžioje esama ir nekatalikų. Pačiame valstybės parlamente slavokų katalikų partija yra viena didžiausių; jiniai ne kartą lemia šalies įstatymų leidimą ir aplamai visą tvarką, bet ypatingai tai, kas liečia pačių slovokų šalį. Gera gyventi krašte, kuris yra grynai katalikiškas su savo katalikiška valdžia. Slavokai gali būti gražiu pavyzdžiu ir didesnėms tautoms.

PERU. — Valstybės prezidentas paėmė savo globon nepaprastą katalikišką darbą — vadovauti pastatymui didelės bažnyčios bazilikos garbei Peru tautos globėjai šv. Rožei, kuri yra vadinama "pirmutinė Naujojo Pasaulio šventybės gėlė ir jo globėja". Šv. Rožė gimė ir gyveno Peru valstybės sostinėje mieste Lima. Todel ir vadinama dažnai šv. Rožė Limietė. Naujai statomoje bazilikoje visos naujojo pasaulio tautos turės po vieną savo įrengtą koplyčią.

SVEICARIJA. — Valstybinis biuras pateikė spaudai savo padarytą šalies gyventojų sąrašą. Dabar Šveicarijoje yra 1,585,911 katalikų ir 2,750,622 protestantai. Šitie visi protestantai pasidalinę į 31 sektą. Gaila, kad nepažymėta į kiek atskalų suskilusi kiekviena sekta. Kitų tikybų yra — 4,000 skizmatikų, 400 mahometonų ir 100 stambeldžių. Be to 25,000 pareiškė neturį jokio tikėjimo ir 2,640 esą bedieviai. Žiurint į tuos skaitmenis taip ir veržiasi malda iš gilumos širdies: "Tėve, teatinie tavo karalystė!"

JUGOSLAVIJA. — Šitoje šalyje yra kelias atskirų slaviskų tautų. Jų viena yra korvatai. Ne senai jie šventė savo tukstantinę karalijos gyvavimo šventę, kurios metu visas kraštas buvo paaukotas Saldžiausiai Jėzaus Širdžiai. Didysis katalikų kongresas įvyko mieste Laibach, kuris užsibaigė didelėmis iškilmėmis. Jose dalyvavo patsai Jugoslavijos karalius, 12 vyskupų ir šv. Tėvo atstovas nuncijus Pellegrinetti. Čia tai, dalyvaujant tukstantinėms minioms, ir įvyko paaukojimo iškilmės. Nepaprasto įspudžio teikė tasai minios mišinys — didžiųjų ir vardgienių — karalius Aleksandras su savo ministerais ir tukstantais sodiečių, atvykusių iš visų Korvatijos kraštų. Šiuomi visa korvatų tauta pareiškė savo gilų tikėjimą, kuris buvo gražus pavyzdys per tukstantį su viršum metų visam katalikiškam pasauliui. Ne veltui ir šv. Tėvas Korvatiją vadina "antemurale christianitatis — krikščionybės atspara", daugelį kartų apgynusi krikščioniškąjį pasaulį nuo netikėlių turkų užpludimo.

KANADA. — Pereitą savaitę mirė Kebeko arkivyskupas Roy. Kaip visų kanadiečių šeimynos, taip ir Roy šeimyna buvo gana didelė. Jų buta 24 vaikai; jų tarpe gana žymus skaičius įstojo į dvasinį luomą. Iš 5 brolių kunigų vyriausis buvo arkivyskupas, vienas jaunesnis yra Leval universiteto rektorius. Garbingas arkivyskupas pasižymėjo savo nepaprastu palankumu katalikiško jaunimo darbuotei ir blaivybės idejai. Šitas mintis jįsai paliko savo avidei — kunigams ir tikintiems vykinti savo gyvenimą, kad įvyktų čia ant žemės tikroji Dievo karalystė.

Lietuvos Žinios

Mokina austi. Švietimo Ministerija deda pastangas, kad jaunimas ne tik lavintų savo protą mokyklose ir gimnazijose, bet išmoktų ir naudingų mūsų kraštui amatų. Palangos vidurinė mokyklą įsteigė audimo klasę, kurioj mokinės mergaitės mokins austi pagerintomis staklėmis.

Vyriausybė mano ir daugiau panašių klasių įsteigti mūsų mokslą einančiam jaunimui, kad jis, baigęs mokyklą, būtų tinkamai paruoštas šeimyniniam gyvenimui.

Pinigų siuntinėjime telegrafu. Musų vyriausybė pasiūlė Latvijai, Estijai, Čekoslovakijai, Vokietijai, Prancūzijai, Belgijai, Šveicarijai, Švedijai, Danijai ir Dancigui susitarti, kad tarp Lietuvos ir šių valstybių galėtų pinigų siuntinėti ne tik paštu, bet ir telegrafu.

Savivaldybės. Vargšus šelpia. Kauno miesto valdyba be kitų pašalpų miesto bedarbiams ir bedarbiams, duoda dar kasdien pietus ir po 300 — 400 gr. duonos: miesto valgykloj del 500 asmenų, o Šančių ir Žaliojo kalno miesto valgyklose del 400 asmenų.

Klaipėdiškiai. Užsienis susidomėjęs vosto. Svetimų valstybių pirkliai, numatydami Klaipėdos uosto reikšmę ateity, stosi ten savo prekių sandėlius. Praeitą rudenį rusų "Naftprodukt" pasistatė tris bakus žibalui, tepalui ir benziniui laikyti. Pavasarį statys dar dvi užsienio prekybos bendroves.

Okupuotoji Lietuva. Vakar spiauti, o šiandien bučiuoja. Šiais metais lenkai žydų mokykloms Vilniuj paskyrė 212,744 auks. ir teartams 13,440 auks. pašalpos, o lietuviams ir gudams nieko, nors ir pastarieji taip pat moka visus užkrautus mokesčius.

Pavargo Vilnius lenkų rankose. Gyventojų skurdas kasdien didėja. Nebeįgali nė mokesčių mokėti. Vyriausybė kasdien skelbia šimtais varžytinių, kuriose parduvinėja nebegalinėjų išsimokėti turtą. Vilniaus mieste bedarbių yra daugiau 7000, kuriems žiuri į akis badas ir šaltis. Gyventojai, net ir patys lenkai, žiuri į Lietuvą kaip į išganymą ir kasdien auga jų nepasitenkinimas prieš lenkų valdymą.

Pastaromis dienomis Vilniuj įvyko didelės bedarbių demonstracijos. Minia šukauda-

ma reikalavo maisto.

Lenkai išsijusę. Lenkai matydami, kad Vilniaus ir kituose pagrobtuose kraštuose gyventojai vis labiau neapkenčia lenkų, pradėjo nerimauti. Varšuvoj įsteigė net kursus savo "osadninkams" kolonistams, kuriuos mokina kaip gintis nuo vietos gyventojų užpuolių. Mat pastariesiems neduoda nė vieno metro žemės, jei bent tik mirusiams, o atgabentus iš Lenkijos "vidurio" ponukus šelpia visom keturim.

Lietuvos eksportas Britanijon. 1925 metais, Lietuva eksportavo Anglijon įvairių prekių už artį 60,000,000 litų, kas sudaro apie 24 nuoš. viso mūsų eksporto. Taigi, po Vokietijos didžiausią prekybą Lietuva dabar veda su Anglija. Kalbamaisiais metais Lietuva pardavė Anglijai linų ir pakulų už apie 19,000,000 litų, sėmenų — apie 12,000,000 litų, kiaušinių — apie 7,000,000 litų, celulozos — apie 6,000,000 litų ir t. t.

Lietuvos architektūros albumas. Vidaus reikalų ministerijos statybos inspekcija išleido Lietuvos statybos ir puošybos pavyzdžių albumą, kuriam yra apie keturi šimtai ilustracijų. Albumo tikslas pasiremiant esamaisiais pavyzdžiais nustatyti grynas lietuviškas statybos stilius. Albume yra labai daug bažnytinės ir civilinės statybos pavyzdžių, kelių labai senų ir charakteringų architektūros atžvilgių sinagogų atvaizdai, daug piaustinių, ornamentų, baldų ir kitokių namų apyvoko daiktų pavyzdžių. Albumą paruošti padėjo mūsų menininkai. Šiomis dienomis jis bus paleistas į rinką.

Telšių—Amalių geležkelis baigiamas statyti. Naujojo geležinkelio Amaliai—Telšiai tiesimas jau baigiamas; ligi Telšių beliko apie 10 klm., kurios pabaigs apie kovo mėnesio pusę. Pasukui kelias bus balastuojamas, galutinai sutvarkomas eksploatavimui, kuris, kaip spėjama, bus pradėtas apie gegužės mėn. Prekių gabenimas į Telšius ir atgal galimas dalykas bus pradėtas ir anksčiau.

Šiuo metu prie tiesiamojo geležinkelio dirba apie 100 darbininkų.

MUSŲ DARBAI

CHICAGO, ILL. Įvairiose Chicagos kolonijose gerb. kun. J. Dagilis, Lietuvos kat. partijų atstovas, randa didelio pritarimo. Kol kas geriausia pasirodė Dievo Apv. parapija, kur sudėta apie \$500.00 Lietuvos katalikų naudai. Kitos parapijos bando Dievo Apv. par. pavyti.

DETROIT, MICH. Per metinį šv. Jurgio parap. susirinkimą tapo nutarta padidinti parapijos mokyklą 4 kambariais. Kontraktoriai visą apskaitę ir pranešė, kad kainuos \$15.000 dol. Visi parapijonai stoja į darbą. Norime greit susilaukti erdvesnės mokyklos. Darbas pasekmingai eina turint gerą dvasios vadą.

Parapijonas.

NORWOOD, MASS. Mot. Są-gos 36 kuopa 14 vasario d. suruošė šv. Kazimiero Seserų naudai šaunų vakarėlį. Visi atsilankusieji grožėjosi p. V. J. Stasevičiaus suruoštąja programa bei pirmininkės Mar. Balutienės vadovavimui. Prie vakaro surengimo daug prisidėjo Kast. Stašaitienė ir Anast. Kudirkienė. *Kas.*

NO. ABINGTON, MASS. Turime pasidžiaugti, kad maža mūsų lietuvių kolonija sutverė 63-čią Moterų Sąjungos kuopą. Vasario 13 d. padarėme balių, į kurį atsilankė daug miestelio gyventojų svetimtaučių. Pelno padaryta \$82. Salė buvo papuošta lietuviškomis spalvomis ir vėliavomis.

Mažas No. Abingtonas gali pralenkti ir dideles apsnudusias kolonijas. Domės!

Marytė.

LINDEN, N. J. Federacijos 33-čias skyrius suruošė vasario 21 d. Liet. Nepr. sukaktuvių paminėjimą. Atsilankė Lietuvos vicekonsulas adv. P. Daužvardis, iš Baltimorės adv. N. Rastenys, Elizabeth'o vargonininkas A. Visminas vadovavo koncertinei iškilmių daliai. Pavyko kuogeriausiai. Surinkta aukų \$33.77c.

HARTFORD, CONN. Musų kolonija dailiai paminėjo Liet. Nepriklausomybės sukaktuves 21 vas. d. Kalbėjo labai karštai gerb. kun. J. Ambotas, daug žinių papasakojo gerb. kun. V. Dargis, neseniai atvykęs iš Lietuvos. Vilniaus našlaičiams sudėjome \$42.00.

Ant. P.

SKYRIAMS.

Visi su nekantrumu laukiame pavasario, nes tuomet manoma pradėti daugiau veikti Lietuviškos Kolegijos naudai.

Kiek girdėti žmonės labai palankūs sumanytiems darbams kaip New Havene, Schenectady, Waterburyje ir kitur. Reikėtų tik vietos darbuotojams neatsisakyti pagelbėti žmonėms susiorganizuoti į Mar. Rem. skyrius, kad toliau bendromis pastangomis galėtume pastatyti bernaičiams lietuvišką kolegiją.

Labai R. Centriui butų malonu išgirsti, kad vietos skyriai rupinasi savo apielinkėje sudaryti Kolegijos remėjų naujus skyrius. Visi žinome, kad kolegiją pastatyti nėra lengvas darbas. Reikia padirbėti Bažnyčios ir lietuvių labai.

Be to, Remėjų Centras prašo skyrių duoti daugiau žinučių iš savo veikimo. Kartais skyriuose ir daug nuveikiama, padaroma, bet kaip niekas neparrašo, užsimirštama geri mūsų darbai.

Atminkime ir gi "Kolegijos Dieną" ir tąjį reikalą aptarkite artymiausiame skyriaus susirinkime.

I nuolatinius M. K. Remėjus įstojo:

Gerb. kun. V. Karkauskas iš New Haven, Conn.	\$3.00
Ver Karkauskaitė iš New Haven, Conn.	3.00
Ver. Šukienė iš So. Boston, Mass.	3.00
A. Janauskas iš Chicago, Ill.	5.00
<i>Prie 21-mo skyriaus prisirašė:</i>	
F. Strelėiūnas iš Cicero, Ill.	1.75
J. Šliogeris iš Cicero, Ill.50
J. Česas iš Cicero, Ill.	3.00
L. Kvedarienė iš Pittsburgh, Pa.	10.00
P. Kurytė iš Lawrence, Mass.	3.00
O. Zdanevičiūtė iš Chicago, Ill.	3.00
P. Pušėvienė iš Athol, Mass.	3.00

Prie 3-jo skyriaus:

O. Paplauskienė iš Easton, Pa.	3.00
Ap. Stašaitė iš Norwood, Mass.	5.00
P. Navickas iš Baltimore, Md.	3.00

Visiems gerbiamiems Remėjams tariame nuoširdžiai ačiū.

Remėjų Centras.

Klausimai ir Atsakymai

Aušros Vartų šv. Panelė.

KLAUSIMAS. Kas vertė caro kareivius nusiimti kepure prieš šv. Panelės Aušros Vartų paveikslą Vilniuje?

Jonas Pauplis, Norwood, Mass.

ATSAKYMAS. Padarytieji per šv. Panelės užtarymą stebuklai ir didelė visų žmonių pagarba Jėzaus Kristaus motinai.

Kadangi Aušros Vartų koplytėlė yra viršuj gatvės, tai pamaldūs asmenys net ant gatvės suklaupę meldžiasi, o praeina tieji vyrai nusiima kepurę.

Sapnas.

KLAUSIMAS. Ar galima tikėti geram sapnui, kaip numirusio dušia sakosi kenčianti, arba kokią nelaimę prijaučiant sapnuojama, o paskui įvyksta ta nelaimė. Ar yra nuodėmė?

R. Šukis iš Philadelphia, Pa.

ATSAKYMAS. Sapnas sapnui nelygus. Gali sapnas paeiti nuo V. Dievo, kaip šv. Rašte kad yra užrašyti šv. Juozapo sapnai, arba gali paeiti nuo velnio, butent kuomet jie veda žmogų į nusidėjimą, o daugiausiai sapnų paeina nuo to, ką žmogus galvoja prieš užmigdamas ir kaip jo viduriai veikia "mala". Tikėti į Dievo siųstus sapnus, — nėra nuodėmės. Tikėti į velnio pakišamus ir jiems pasiduoti, bus nuodėmė, — velnias visada į bet kokią nuodėmę traukia, o tikėti į sapnus suvis nuo mūsų organizmo sveikatos ir nuo mūsų minties priklausančius vaizdus, — būtų nerimta, vaikiška.

Nors žmogus savo nelaimę nujaučia, bet nelaimė bus mažesnė kai savo svajonėms netikės.

Mišios ir Stacijos.

KLAUSIMAS. Kas būtų geriau šio-kią dieną padaryti ar 1 šv. Mišių išklaudyti, ar trejas Stacijas apeiti? Kuri būtų didesnė Dievui garbė.

R. Šukis iš Phila., Pa.

ATSAKYMAS. Jei Tamsta tiek atliekamo laiko šio-kią dieną turi, pasirupink išklaudyti 1 šv. Mišių ir apeiti vieną kartą Kryžiaus Kelius — Stacijas. Didžiausia Dievui garbė — šv. Mišios, o didelė sau ir skaistykloms sieloms nauda — Stacijos.

Šelpimas.

KLAUSIMAS. Ar tiesa, kad yra sunkus nusikaltimas už nedavimą sulyg išgalės pagalbos pavargėliams, ligoniams lygiai kaip ir svetimo turto pasisavinimas?

Titnagas iš Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Turintieji iš ko ir valdantieji savo turtą privalo iš pertekliaus duoti pagalbos pavargėliams ligoniams ir t. t., bet niekur nėra nurodyta, kiek kas ir kam turėtų duoti. Todėl sunkaus nusikaltimo nebus duodančiam iš savo pertekliaus gailestingiems darbams tik dalį to, ką gali duoti.

Gėda.

KLAUSIMAS. Ar tiesa, kada žmogus nuodėmę daro, tai velnias atima sarmatą (gėdą), o prie išpažinties tai sugrąžina atgal?

Titnagas iš Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Nusikaltimą darydamas žmogus negalvoja apie gėdą, jo geismai apimti nuodėmingo troškimo, todėl ir daro. Ar vagis vogtų, jei prisimintų kiek jam bus gėdos, kaip jį sugaus. Apie gėdą jis tuomet rupinasi negalvoti. Teisinga todėl sakyti, kad gundytojas prie

nuodėmės velnias nuo žmogaus gėdą paslepia, atima.

Bet sunku yra žmogui savo klaidą, nusikaltimą išpažinti. Čia jisai apie gėdą atsimena, o piktasis dar bando ją padidinti smarkiau į vaizduotę veikdamas.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiarškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Višuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.

CHICAGO, ILL.